

רשומות

קובץ התקנות

25 באוגוסט 1977

3753

י"א באלול תשל"ז

עמוד

1

- 2454 תקנות הנמלים (תיקון מס' 15), תשל"ז—1977 .
- 2456 תקנות שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (ערובה לתשלום קנס והוצאות ניקוי), תשל"ז—1977 .
- 2457 צו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977 .
- 2459 אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (מעבדות רפואיות), תשל"ז—1977 .
- 2460 תקנות רישוי עסקים (מעבדות רפואיות), תשל"ז—1977 .
- 2471 תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון מס' 4), תשל"ז—1977 .
- 2474 תקנות הפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים) (תיקון), תשל"ז—1977 .
- 2474 תקנות בריאות העם (בדיקת דגים) (תיקון), תשל"ז—1977 .
- 2475 צו שעת חירום (תשלומי חובה לעידוד היצוא) (דבש), תשל"ז—1977 .
- 2476 החלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי הכנסת ושאייריהם) (תיקון מס' 5), תשל"ז—1977 .
- 2476 החלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי הכנסת ושאייריהם) (תיקון מס' 6), תשל"ז—1977 .

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961 פקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971

תקנות הנמלים

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961,¹ וסעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971,² ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 174 לתקנות הנמלים, תשל"א—1971³ (להלן — התקנות העיקריות), אחרי הגדרת "מפקח ימי" יבוא:

תיקון תקנה 174

"תקופת שהייה" — תקופה של 15 יום או חלק ממנה, שבה שוהה כלי שיט באחד או יותר מנמלי הרשות אולם מעבר כלי השיט מנמלי הרשות או מעבר כלי השיט מנמל לנמל בתוך מימי החופים של מדינת ישראל לא ייחשב כהפסקת תקופת שהייה.

2. במקום תקנה 174 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 174

174. (א) כל מי השיפוליים השמנוניים המצויים בכלי שיט הפוקד נמל יוזרמו לדבורה או למשאית מכל לאיסוף מי שיפוליים, באופן ובמועד שהורה מנהל הנמל.

"הורמת מי שיפוליים שמנוניים"

(ב) האחריות למילוי אחר הוראת תקנת משנה (א) תחול על קברניטו ועל בעלו של כלי השיט."

3. במקום תקנה 174 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 174

"174. קברניטו או בעלו של כלי שיט הפוקד נמל, ואשר חלה עליו חובה לפי תקנה 174 (א), ישלם למנהל הנמל אגרת איסוף מי שיפוליים כפי שנקבע בחלק ו' לתוספת החמישית בעד כל תקופת שהייה של כלי השיט."

"אגרת איסוף מי שיפוליים"

4. בתקנה 189 לתקנות העיקריות, במקום תקנות משנה (ב) ו-(ג) יבוא:

תיקון תקנה 189

"(ב) האגרות לפי הסימנים בפרק זה, ולפי התוספת החמישית כמצויין להלן, ישולמו כשהן מוגדלות בשיעור ההפרש בין שער החליפין של הלירה הישראלית לפי 6 לירות לדולר של ארה"ב לבין שער החליפין של הלירה הישראלית, כפי שקבעה הממשלה בהודעה ברשומות, ואלה האגרות:

- (1) אגרות מיגדלור, מינגש, עגינה, ניתוב ושימוש בספינות גרר וסירות קשירה לפי סימן ב';
- (2) אגרות הוצאת אשפה לפי סימן ג';
- (3) אגרות סבלות לפי סימן ד';
- (4) אגרות רציף שלא לפי ערך על פי תקנה 233;
- (5) אגרות לשירותים מסוימים לפי סימן ח';

1 ס"ח תשכ"א, עמ' 145.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.

3 ק"ת תשל"א, עמ' 306; תשל"ה, עמ' 1329; עמ' 1658; תשל"ו, עמ' 380; עמ' 2482; תשל"ז, עמ' 1215.

- (6) אגרות שימוש במירצף לפי סימן י';
 (7) אגרות שירותי בית מגורות בנמל חיפה לפי סימן י"א;
 (8) אגרות נוסעים וחפציהם לפי סימן י"ד;
 (9) אגרות שימוש בציד לפי סימן ט"ז;
 (10) אגרת איסוף מי שיפוליים לפי חלק ו' לתוספת החמישית.

(ג) האגרות לפי פרק זה ולפי התוספת החמישית ישולמו בתוספת מס ערך מוסף לפי צו מס ערך מוסף (שיעור המס על עיסקה ועל יבוא טובין), תשל"ו—1976.4."

5. בתוספת החמישית לתקנות העיקריות, במקום סעיף 34 לחלק ו' יבוא:

"34. בעד שירות איסוף מי שיפוליים תשולם אגרה לכל תקופת שהיה של כלי השיט בשיעורים המפורטים להלן:

מכלית	האגרה בלירות
השואבת בעזרת הציד שבה את מי השיפוליים לדבורה או למשאית מכל	525
הנזקקת למשאבות הדבורה או משאית המכל לצורך שאיבת מי השיפוליים	750
כלי שיט שאינו מכלית	
שתפוסתו עד 1,000 טון —	
השואב בעזרת הציד שבו את מי השיפוליים לדבורה או למשאית מכל	300
הנזקק למשאבות הדבורה או משאית המכל לצורך שאיבת מי השיפוליים	440
שתפוסתו מעל 1,000 טון —	
השואב בעזרת הציד שבו את מי השיפוליים לדבורה או למשאית מכל	450
הנזקק למשאבות הדבורה או משאית המכל לצורך שאיבת מי שיפוליים	650."

השם

6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (תיקון מס' 15), תשל"ז—1977."

מנחם בגין
 שר התחבורה

כ"ז באב תשל"ז (11 באוגוסט 1977)
 (חמ 75530)

4 ק"ת תשל"ו, עמ' 1884.

פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936

תקנות בדבר ערובה לתשלום קנס והוצאות ניקוי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936¹ (להלן—הפקודה), אני מתקין תקנות אלה:

1. סכום הערובה לפי סעיף 3 לפקודה (להלן — הערובה) לגבי עבירה לפי סעיף 3 לפקודה, יהיה שווה לגובה הקנס הקבוע לאותה עבירה על פי צו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס) (תיקון מס' 2), תשל"ז—1977², בתוספת הסכום בהודעת החיוב בהוצאות בהתאם לסעיף 7 לפקודה (להלן—הוצאות הניקוי).
2. ההודעה למתן ערובה תינתן על-ידי מנהל הנמל ותהיה על פי הטופס שבתוספת לתקנות אלה. הודעה למתן ערובה
3. (א) הערובה תינתן לידי מנהל הנמל על-ידי מי שנמסרה לו הזמנה למשפט על פי סעיף 3 לפקודה או על-ידי מי שפתחו נגדו בהליכים משפטיים על פי הפקודה, ונמסרה לו ההודעה למתן ערובה. צורת הערובה
(ב) הערובה תהיה במזומנים, בערבות בנקאית או בכל צורה אחרת שתאושר בידי מנהל הנמל.
4. (א) ניתנה ברירת קנס, תהיה תקופת הערובה עד תשלום הקנס והוצאות הניקוי בפועל על פי סעיף 3 לפקודה. תקופת הערובה
(ב) לא ניתנה ברירת קנס, או לא שילם הנאשם את הקנס והוצאות הניקוי לפי ברירה שניתנה לו, תהיה תקופת הערובה עד למתן פסק דין וביצועו המלא.
5. לא שולמו הקנס והוצאות הניקוי עד תום תקופת הערובה יחלט מנהל הנמל את הערובה ויקיים מתוכה את גזר הדין בשמו של הנאשם ובמקומו. תנאי הערובה ודרכי גבייתה
6. שולמו הקנס והוצאות הניקוי תוך תקופת הערובה, בטלה הערובה. ביטול הערובה
7. תחילתן של תקנות אלה שלושים יום מיום פרסומן. תחילה
8. תקנות שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (ערובה לתשלום קנס), תשכ"ו—1966³—בטלות. ביטול
9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (ערובה לתשלום קנס והוצאות ניקוי), תשל"ז—1977". השם

1 ע"ר 1936, תוס' 1, עמ' 216; ס"ח תשכ"ו, עמ' 42; תשל"ג, עמ' 2; תשל"ז, עמ' 134.

2 ק"ת תשל"ז, עמ' 1659.

3 ק"ת תשכ"ו, עמ' 2722.

תוספת

(תקנה 2)

הודעה למתן ערובה

לכבוד

א.נ.,

הנדון:

שם כלי השיט:

איכור על יציאה מתחום הנמל עד למתן ערבות לתשלום הקנס והוצאות ניקוי בעבירה לפי סעיף 3 לפקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים.

1. בתוקף סמכויות לפי פקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971, ופקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936, הריני להודיעך כי לא ארשה לכלי השיט לצאת מתחום הנמל כל עוד לא נמסרה לידי ערובה לתשלום הקנס והוצאות ניקוי במקרה של הרשעה בעבירה של ויהום הים בשמן, בה מואשם בעל/קברניט כלי השיט הנ"ל.
2. לפי הוראות תקנות שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (ערובה לתשלום קנס והוצאות ניקוי), תשל"ז—1977, יש למסור לידי ערובה על סך..... לירות (במלים)..... לירות) במזומנים/בערבות בנקאית.
3. להווי ידוע, כי בהתאם לתקנות האמורות, תהיה תקופת הערבות עד לתשלום הקנס בפועל בהליך של ברירת קנס או עד לתאריך גזר הדין וביצועו המלא.
4. הריני להודיעך כי אם לא ישולם הקנס עד תום תקופת הערובה וינתן גזר דין נגד כלי השיט, אחלט את הערובה ואקיים מתוכה את גזר הדין.

בכבוד רב,

מנהל נמל.....

תאריך.....

חותמת מנהל הנמל

מנחם בגין
שר התחבורה

י"ז באב תשל"ז (1 באוגוסט 1977)
(חמ 75592)

פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936

צו בדבר עבירות קנס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 33 לפקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936,¹ אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת השניה לצו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס), תשל"ג—1972,² תבוא התוספת לצו זה.
2. לצו זה ייקרא "צו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

החלפת התוספת
השניה

השם

1 ע"ר 1936, תוס' 1, עמ' 216; ס"ח תשכ"ו, עמ' 42; תשל"ג, עמ' 2; תשל"ו, עמ' 134.
2 ק"ת תשל"ג, עמ' 501; ק"ת תשל"ו, עמ' 1622; תשל"ו, עמ' 1659.

"תוספת שניה"

(סעיף 3)

הזמנה לדין וכתב אישום

פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936
צו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס), תשל"ג-1972

תיק פלילי.....

בבית משפט השלום ב-

מדינת ישראל

נגד

בעל כלי שיט/קברניט כלי השיט/המחזיק בקרקע/מס' מקום העסק/מען הסוכן *
הממונה על המיתקן *

נפח כלי השיט מס' תעודת זהות פרטי הקרקע/המיתקן *
בטונות תפוסה ברוטו או דרכון

תיאור העובדות המהוות את העבירה

בתאריך..... בשעה..... או בסמוך לשעה זו, במקום.....

ובכך עברת על סעיף 3 לפקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936.

עדי התביעה

- 1..... 5.....
- 2..... 6.....
- 3..... 7.....
- 4..... 8.....

זו עבירה ראשונה/עבירה חוזרת *

ולאחריה נמסרה הודעה/לא נמסרה הודעה *

ניתנת לך הברירה לשלם את הקנס שנקבע בפסקה..... בתוספת הראשונה לצו שפיכתם של שמנים לתוך מי הים (עבירות קנס), תשל"ג-1972, למעשה עבירה זו, בסכום של..... לירות, וכחלק בלתי נפרד ממנו את הסך בשל הוצאות הניקוי לזיהום שנגרם בסך של..... לירות.

בהתאם לכך ניתנת לך הברירה לשלם הסכום הכולל של..... לירות, תוך שלושים יום מתאריך מסירת הזמנה זו, בקופת בית המשפט האמור או לשלוח אליו בדואר את הסכום האמור.

אם לא תשלם את הקנס והוצאות הניקוי כאמור לעיל, הנך מוזמן להתייצב בבית המשפט האמור בתאריך..... בשעה..... ולהישפט על העבירה האמורה.

בא-כוח היועץ המשפטי לממשלה/מנהל הנמל *

* מחק את המיותר

☐ מסירה ביד : קיבלתי ההזמנה וכתב האישום

.....
 חתימת המוסר חתימת המקבל

☐ מסירה בדואר : מסרתי את ההזמנה וכתב האישום למשלוח בדואר רשום

.....
 חתימת המוסר חתימת הדואר

☐ מסירה ע"י הצמדת ההזמנה על כלי השיט: הצמדתי את ההזמנה וכתב האישום על כלי השיט

.....
 חתימת המוסר (המצמיד)

ה ע ר ה :

בשעת תשלום הקנס והוצאות הניקוי בבית המשפט עליך להמציא הזמנה זו. תשלום סכום הקנס והוצאות הניקוי לאחר שעברו שלושים יום מיום מסירת הזמנה זו, או תשלום שהוא קטן משיעור הקנס והוצאות הניקוי שצויינו לעיל, אינם משחררים מהחובה להישפט על העבירה האמורה.

הנוסח הקובע הוא הנוסח העברי

* מחק את המיותר.

מנחם בגין
 שר התחבורה

י"ז באב תשל"ז (1 באוגוסט 1977)
 (חמ 75591)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירות בר־פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מכריז לאמור:

1. באכרזה זו, "מעבדה רפואית" — כמשמעותה בפרט 77א לתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשל"ג—1973.²

הגדרות

אכרזה על שירות
 בר־פיקוח

2. מוכרז בזה כשירות בר־פיקוח —

(1) ניהול מעבדה רפואית;

(2) שירות של מעבדה רפואית.

3. לאכרזה זו ייקרא "אכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (מעבדות רפואיות)", השם "תשל"ז—1977".

אליעזר שוסטק
 שר הבריאות

ה' באב תשל"ז (20 ביולי 1977)
 (חמ 74117)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת תשל"ג, עמ' 684; ק"ת תשל"ז, עמ' 230.

חוק רישוי עסקים, תשכ"ח – 1968 **חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957**

תקנות בדבר מעבדות רפואיות

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 10 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח – 1968,¹ לפי סעיפים 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957,² אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"הל"ת" – כמשמעותו בתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות), תש"ל – 1970,³ שעותק מעודכן מהן מופקד לעיון בכל לשכת בריאות;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובד משרד הבריאות שהסמיך;
 "חיסוי" או "טיהור" – תהליך של השמדת מיקרואורגניזמים באמצעים כימיים או פיזיים;
 "לשכת בריאות" – לשכת הבריאות המחוזית או לשכת הבריאות הנפתית שבתחומה נמצאת המעבדה;

"רופא מחזוי" – רופא בשירות משרד הבריאות ששר הבריאות הפקידו על לשכת בריאות;
 "מוסד רפואי" – בית חולים, תחנה לטיפול באם וכילד, או מרפאה של מוסד ציבורי שאינו פועל למטרות רווחים;

"מעבדה" – מעבדה רפואית כמשמעותה בפרט 77 בצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשל"ג – 1973;⁴

"ניהול מעבדה" – לרבות פתיחתה של מעבדה או קיומה;

"בניקוי" – תהליך של סילוק כל זיהום הנראה, לעין, הניתן למישוש או הנותן ריח;

"תואר אקדמי" – תואר מוכר של מוסד להשכלה גבוהה בישראל שהכירה בו המועצה להשכלה גבוהה או של מוסד להשכלה מחוץ לישראל שהכיר בו המנהל לענין תקנות אלה.

פרק א': הוראות כלליות

2. לא תאושר לאדם בקשה לרשיון למעבדה, לא ינהל אדם מעבדה ולא יעסוק בה, אלא לפי תקנות אלה.

ייחוד הרישוי

3. לבקשת רשיון למעבדה יצורפו נספחים אלה:

בקשה לרשיון

(1) תרשימים הנדסיים של תנוחה וחתך של המעבדה ובהם יצויינו פרטים אלה:

(א) רחבו, ארכו, גבהו, שטחו ויעודו של כל חדר מחדרי המעבדה;

(ב) מקומם ומידותיהם הפנימיות של כל פתחי האוויר, ואם היה האווירור מכני – יצויינו המיתקנים וההספקים שלהם;

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 204.

2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 34; תשל"ג, עמ' 26.

3 ק"ת תשל"ל, עמ' 1841.

4 ק"ת תשל"ג, עמ' 684; תשל"ו, עמ' 2202; תשל"ו, עמ' 230.

(ג) סימון ציפוי הקירות, גובה הציפוי וצבעו על גוניו;

(ד) סימון שיפועי הרצפה;

(ה) סימון כל המחברים הסניטריים, האבזרים, צינורות אספקת המים וצינורות סילוק השפכים, בציון קוטרם ושיפועם, בהתאם לשרטוטים לדוגמה המופיעים בהל"ת, עמ' 111-115;

(ו) סימון מיקומם של כל סוגי הציוד שבמעבדה;

(ז) סימון מיתקני החסנת האשפה ונפחם.

קנה המידה של התרשימים ההנדסיים יהיה 1:100; אולם לפי דרישת המנהל, יוגש תרשים התנוחה בקנה מידה של 1:50;

(2) מפה מצבית שבה יצוין —

כל בנין או עצם הנמצאים במרחק של 100 מטרים מגבולות העסק ויעודם, בקנה מידה של 1:250;

(3) רשימת הציוד והמיכשור המעבדתי המתוכנן לפי יעודה של המעבדה.

4. לא יעשה אדם שינויים במכנה המעבדה לאחר הגשת הבקשה לפי תקנה 3, אלא אם קיבל על כך אישור מראש מלשכת הבריאות שבתחומה נמצאת המעבדה.

פרק ב': המבנים והחצר

5. הקירות המחיצות והתקרות של מבני המעבדה יהיו —

קירות, מחיצות
ותקרות

(1) בנויים בטון, לבנים, בלוקי בטון או כל חומר בניה אחר שאינו עץ, או אסבסט בלתי מצופה;

(2) נקיים, חלקים, שלמים, תקינים, מאוחים כהלכה ובעלי גוון כהיר;

(3) אטומים בפני חדירת חרקים או מכרסמים וקינונם.

6. ציפוי לקיר או לרצפה ייעשה לאחר שהוברר שיש בו צורך כדי למנוע חדירת חרקים או מכרסמים או קינונם, כינם לבין הקיר או הרצפה, ובאופן שיש בו כדי למנוע זאת.

תנאים לציפוי
קיר או רצפה

7. קירות חדרי המעבדה וחדרי ההלבשה יצופו עד לגובה של 2 מטרים לפחות, בחומר חלק שאינו סופג רטיבות, למעט חמרים פלסטיים בעלי תכונות אלקטרוסטטיות.

ציפוי קירות

8. רצפת המעבדה וציפויה יהיו מחומר שנתקיימו בו כל אלה:

חמרי בניה
וציפוי לרצפה

(1) אינו סופג רטיבות;

(2) עמיד בפני חמרים קורוזיביים ובעל מקדם שחיקה נמוך;

(3) ניתן לניקוי בנקל.

9. (א) הרצפה וציפויה יהיו שלמים, מאוחים כהלכה, נקיים ואטומים בפני חרקים או מכרסמים וקינונם.

(ב) החיבור שבין הרצפה לקיר יהיה מעוגל ולא זוויתי.

10. מחסומי רצפה שיהיו מותאמים ובלתי מחוררים וימלאו אחר הדרישות המנויות בסעיף 2.23 בהל"ת, יותקנו בכל חדרי המעבדה.

מחסומי רצפה

11. רצפה שיש בה מחסום רצפה, תהיה בנויה בשיפוע בכיוון יורד אל המחסום ולא יהיו בה שלוליות. תנאים לרצפה
בעלת תעלת ניקוז
או מחסום רצפה
12. (א) דלתות המעבדה וחלונותיה יהיו נקיים, שלמים, תקינים וצבועים בגון בהיר על בסיס שמן או חומר פלסטי מתאים. דלתות וחלונות
- (ב) תקנת משנה (א) לא תחול על דלתות או חלונות העשויים מפלדת אל-חלד, או מאלומיניום.
13. גג המעבדה — גג המעבדה
- (1) ייבנה בצורה המאפשרת ניקוז שלם של מי גשמים;
- (2) יהיה נקי, שלם ותקין;
- (3) יהיה מוגן בפני חדירת רטיבות, חרקים, מכרסמים, צפורים ובעלי חיים אחרים.
14. מבני המעבדה לרבות פתחו החיצוני של בנין המעבדה יהיו נקיים ומוגנים בפני חדירת גשמים, מכרסמים, חרקים, צפורים או בעלי חיים אחרים. הגנה בפני
חדירת מי גשמים
ובעלי חיים
15. בכל חדר מחדרי המעבדה יהיו חיבורים לאספקה של מים חמים וקרים, גז, ואקום ומים מזוקקים באספקה מרכזית או מקומית. חיבור לאספקת
שירותים
16. בכל מחלקה במעבדה יהיה מיתקן לרחיצת ידיים הכולל — מיתקן לרחיצת
ידיים
- (1) כיור הממלא אחר הדרישות המנויות בסעיף 3.10 או סעיף 3.15 להלן;
- (2) ברזים למים חמים וקרים, שלפחות אחד מהם נפתח בעזרת מרפק;
- (3) סבון נוזלי, דטרגנט או אבקת סבון;
- (4) מברשת לניקוי ציפורניים;
- (5) מכונת יבוש או מגבות נייר ומיכל לאיסופן;
17. חצר המעבדה — החצר
- תהיה מנוקת, נקיה, וללא עשבים; מוקפת גדר שלמה ותקינה, והחפצים אשר בה יהיו ערוכים בצורה מסודרת המאפשרת שמירה על נקינה.

פרק ג': איורור ותאורה

18. מבני המעבדה יאוררו באחד מאלה: אמצעי איורור
- (1) חלונות הנפתחים אל אור החוץ;
- (2) מערכת מכנית לאיורור מלאכותי;
- (3) מערכת איורור ממוכן הכוללת סינון אור;
- (4) מערכת לויסות חום ולחות.
19. במעבדה יותקנו מנדפים או תאים בקטרילוגיים נאותים, כהתאם לצרכים. התקנת מנדפים
20. איורור יחליף במשך כל שעה את האור בחלקי המעבדה המפורטים להלן בטור א' לפחות מספר פעמים כמצויין לצדם בטור ב': החלפת אור

טור ב'
מספר מינימלי
של החלפות
אוויר לשעה

טור א'
חלק הבנין

6	חדרי המעבדה
6	חדרי שירות
6	פרוזדורים של חדרי שירות
3	חדרי הלבשה
3	חדרי אוכל

21. מבני המעבדה יוארו כתאורה טבעית, בנורות חשמל או בשניהם כאחד, כמפורט בתקנה 22.

22. עצמת התאורה הנופלת על משטח כלשהו בחלקי המעבדה המפורטים להלן בטור א' תהיה לפחות כמצויין לצדם בטור ב':

טור ב'
מינימום עצמת
התאורה בלוקס

טור א'
חלק העסק

300	חדרי עבודה במעבדה
100	מחסן
100	חדרי שירות
100	פרוזדור
100	חדרי הלבשה
300	חדר אוכל

23. (א) בכל חדר במעבדה יהיו נורות חשמל במצב תקין להפעלה בכל עת.
(ב) הנורות תהיינה במגיבור מזכוכית אטומה (מט) באופן המונע הצטברות אבק עליהן.

פרק ד': מים, ביוב ופסולת מוצקת

24. המים הנכנסים למבני המעבדה יהיו באיכות מי שתיה, כמשמעותה בתקנות כריאות העם (איכותם התברואית של מי שתיה), תשל"ד-1974.⁵

25. (א) צינורות או מיתקנים למי שתיה או המכילים מי שתיה במבני המעבדה לא יהיו מחומר המכיל עופרת או נחושת או חומר רעיל אחר.
(ב) מים חמים וקרים יעמדו לרשות העובדים במעבדה במשך כל שעות העבודה בה.

26. בין פי צינור מי השתיה הנכנס למכל לבין מכל שאינו סגור הרמטית, יהיה מירווח אוויר של 40 מ"מ לפחות.

⁵ ק"ת תשל"ד, עמ' 556.

- מכלי אגירה
- צנרת השפכים
27. בור, מכל או כלי אחר לאגירת מים יהיה מוגן בפני חדירת גוף זר.
28. (א) צנרת השפכים במעבדה תהיה –
- (1) תקינה ושלמה בכל עת;
 - (2) בקוטר שיאפשר העברת נוזלים סדירה ומלאה;
 - (3) ללא חיבור עם צינור מי שתיה;
 - (4) מאווררת באמצעות צינורות איוורור.
- (ב) בתכנון צנרת השפכים יש להביא בחשבון –
- (1) את התכונות הקורוזיביות של פסולת נוזלית;
 - (2) מניעת חדירת שפכים אל צנורות מי שתיה;
 - (3) מניעת זרימת שפכים חוזרת למכני המעבדה.
29. שפכים שאינם נכנסים לרשת ביוב ציבורית, יסולקו באופן שיניח את דעתו של המנהל, כדי שלא יגרם נזק או מפגע למעבדה או לסביבה.
- סילוק שפכים שאינם נכנסים לרשת ביוב ציבורית
30. (א) לא יוזרמו שפכים פעילים באופן כימי לצנרת השפכים אלא אם עברו תהליך ביטרול להנחת דעתו של המנהל.
- הנחת שפכים לסילוק
- (ב) לא יוזרמו שפכים המכילים מיקרואורגניזמים פתוגניים לצנרת השפכים אלא אם חוטאו, להנחת דעתו של המנהל.
31. (א) פסולת מוצקת, הנוצרת תוך הליכי הבדיקות, תיאסף בכלי קיבול מיוחדים אשר יהיו –
- כלי קיבול לפסולת מוצקת
- (1) מסומנים "פסולת מוצקת";
 - (2) מצויים בקרבת מקום ביצוע הבדיקות;
 - (3) ניתנים להזזה בנקל;
 - (4) עשויים מחומר חלק בלתי מחליד ואינו סופג רטיבות;
 - (5) ניתנים לפתיחה ללא מגע יד.
- (ב) כלי הקיבול ינקו עם הרחקת הפסולת המוצקת מהם ויישטפו במים זורמים.
32. פסולת מוצקת הנוצרת, תוך הליכי הבדיקות, תחוטא, לפני העברתה למכל מרכזי במכשיר עקור (אוטוקלף) בטמפרטורה של 120°C למשך חצי שעה לפחות.
- חיטוי פסולת מוצקת
33. פסולת מוצקת לאחר חיטוי לפי תקנה 32, תורחק למכל מרכזי שנתמלאו בו כל אלה:
- מכל מרכזי לפסולת מוצקת
- (1) יעמוד על גלגלים או על מיתקן מוגבה, בחדר מאוורר או בתוך מבנה מרושת בחצר, המונע חדירת זכוכים;
 - (2) נפח קיבולו מאפשר החסנת כל הפסולת המוצקת הנוצרת, במעבדה במשך שלושה ימים בממוצע;
 - (3) עשוי מחומר חלק, בלתי מחליד ואינו סופג רטיבות;
 - (4) למכל יותקן ברז עם הברגה לחיבור צינור גמיש;
 - (5) תקין, שלם ומכוסה.
34. שפכים מניקוי המכל וכלי הקיבול לפסולת מוצקת יורחקו דרך מחסום רצפה אל נקז הבניין.
- סילוק שפכים מניקוי

35. גופות של בעלי חיים במעבדה ייאספו בכלי קיבול מיוחדים נמסומנים "גופות בעלי חיים", ישרפו במתקן שריפה מתאים, שאושר למטרה זו בידי המנהל, או יעוקרו במתקן עיקור (אוטוקלף) בטמפרטורה של 120°C לפחות למשך חצי שעה לפחות ובהתאם לגודל גוף בעל החיים, ויועברו, לאחר מכן, בתוך שקיות פוליאאתילן סגורות למיכל מרכזי כאמור בתקנה 33.

36. אין להשתמש בחומר כימי שהוא, אם נוזלי או מוצק, לחיטוי גופות של בעלי חיים. איסור שימוש בחומר נוזל או מוצק

37. פסולת מעבדה מכל סוג שהוא, שאינה מורחקת על ידי רשות מקומית, תורחק למקום שאישר לכך המנהל, ובאופן שלא ייגרם נזק או מפגע למעבדה או לסביבה. הרחקת פסולת מהמיכל המרכזי

פרק ה': ציוד וריהוט

38. ציוד וריהוט במעבדה, לרבות מכסי בטיחות וכיסויי מגן, יהיו — ציוד וריהוט

(1) שלמים, חלקים, נקיים ותקינים;

(2) מחומר שאינו סופג רטיבות, אינו מתקלף, ואינו מותקף על ידי החמרים הבאים במגע עמו;

(3) ניתנים לניקוי ולחיטוי בנקל;

(4) ניתנים לפירוק בנקל, לצורך ניקוי.

39. ציוד שאינו ניתן להזזה יוצב באופן שניתן יהיה לנקותו ניקוי יעיל ויסודי מכל צדדיו ומתחתיו. ציוד שאינו ניתן להזזה

40. בכל מעבדה יהיה ציוד בטיחות שיכלול מתקן לשטיפת עיניים, שמיכות אסבסט לכיבוי אש על אדם וארגז עזרה ראשונה. ציוד בטיחות

פרק ו': חדרי שירות, הלבשה ואוכל

41. בכל מעבדה יהיו שירותים לעובדים, משתנות, מקלחות, חדרי הלבשה וחדר אוכל, ובהם אסלות וכיורים, במספר הנקוב בתוספת הראשונה. חדרי שירותים לעובדים

42. חדרי שירותים נפרדים יוקצו לציבור הפונה למעבדה, והם יהיו בהתאם לתקנות 43 עד 45 כשבהם מיתקנים מתאימים לנטילת דגימות ומסירתן. חדרי שירותים לציבור

43. לחדרי השירותים יהיו — תנאים לשירותים

(1) גישה נוחה;

(2) מעבר מאוורר כינם לבין חדרי המעבדה;

(3) קירות מצופים באריחי קיר בהירים עד לגובה של 2 מטרים לפחות ומעליהם טיח וסיד בגוון בהיר;

(4) קביעות השרברכות בהם כהתאם לדרישות המנויות בסעיפים 3.1, 3.2, 3.4, 3.5 או 3.6 ו-3.24 בהל"ת;

(5) הציוד והמחבורים בהם תקינים, שלמים ונקיים;

(6) כרזות בדבר חובת רחצת ידיים, במקומות בולטים לעין.

44. משתנה תהיה —

- (1) שלמה, נקיה ותקינה;
- (2) בהתאם לדרישות המנויות בסעיף 3.8 להל"ת;
- (3) מצויידת במכשיר הדחה אוטומטי המופעל שלוש פעמים או יותר בשעה, בהתאם לדרישות המנויות בסעיף 3.9 בהל"ת.

45. מקלחת תהיה —

- (1) שלמה, נקיה ותקינה ויהיה בה מים קרים וחמים;
- (2) מחוברת לנקז הבנין;
- (3) בהתאם לדרישות המנויות בסעיף 3.11 להל"ת.

46. לא יעבוד אדם במעבדה אלא אם הוא לובש חלוק או בגדי עבודה נקיים ולא קרועים ולא ילבש את בגדי העבודה אלא בתוך שטח המעבדה.

47. (א) חדרי הלבשה יהיו מאווררים.
- (ב) לכל עובד יוקצה ארון עם פתחי אוויר או אצטבה להחסנת בגדיו וחפציו האישיים, אלה יהיו עשויים מתכת, ויוחנקו באופן המאפשר ניקוי יעיל בסביבתם.
- (ג) ציוד חדר ההלבשה יהיה שלם ובלתי חלוד.

48. (א) מספר מקומות הישיבה בחדר האוכל יהיה כמספר העובדים במשמרת אחת במעבדה.

(ב) בחדר האוכל יותקנו —

- (1) כיורים לרחצת ידיים, בהתאם למספר הנקוב בתוספת השניה, והממלאים אחר התנאים המפורטים בתקנה 16;
- (2) כיור נפרד לרחצת כלים, ולו ברזים למים חמים וקרים.

49. אין להתחזיק מזון מחוץ לחדר האוכל; חדרי המעבדה או תאי הקירור שבשטח המעבדה אסורים בהחזקת מזון.

50. (א) קירות, רצפות, תקרות, ציוד ומיתקנים יהיו נקיים מאבק, זיהום וכל לכלוך אחר.

(ב) ציוד הכבד במגע ישיר עם חומר בדיקה ינוקה או יחוטא מיד עם תום תהליך העבודה בו, ולפחות אחת לשמונה שעות.

(ג) חדרי השירותים, המשתנות, המקלחות, חדרי ההלבשה וחדר האוכל וחדרי השירותים לציבור ינוקו ויחוטאו בהתאם למידת החשד למחלות מדבקות.

פרק ז': עובדים

51. לא ינהל אדם מעבדה ללא היתר מאת המנהל.

52. לא ינתן לאדם היתר לניהול מעבדה אלא אם הוא —

- (1) תושב ישראל;
- (2) בעל השכלה מקצועית מתאימה;
- (3) בעל נסיון קודם;
- (4) עמד בבחינה לפי תקנה 56.

53. בקשה לקבלת היתר לניהול מעבדה תוגש למנהל באמצעות לשכת הבריאות שבתחומה תירשם המעבדה, ויצורפו לה מסמכים המעידים על תואר האקדמי של המבקש ועל הנסיון הקודם שרכש.

54. השכלה מקצועית מתאימה לענין תקנה 52 (2) היא כל אחד מאלה:

השכלה מקצועית
מתאימה

(1) תואר אקדמי "מוסמך" במיקרוביולוגיה כמקצוע ראשי עם שני מקצועות משנה – ביוכימיה ופרויטולוגיה;

(2) תואר אקדמי "מוסמך" בביוכימיה כמקצוע ראשי עם שני מקצועות משנה – מיקרוביולוגיה ופרויטולוגיה;

(3) תואר אקדמי "מוסמך" ברוקחות;

(4) תואר מומחה כמשמעותו בתקנות המתעסקים ברפואה (אישור תואר מומחה ובחינות), תשל"ג-1973⁶, במיקרוביולוגיה קלינית או בכימיה קלינית.

55. לענין תקנה 52 (3) נסיון קודם משמעותו ארבע שנות עבודה במשרה מלאה במעבדה של מוסד ציבורי מוכר בידי המנהל, בהדרכתו ובפיקוחו של מנהל המעבדה בנושאים של מיקרוביולוגיה, ביוכימיה, פרויטולוגיה והימטולוגיה, שנה אחת בכל נושא.

נסיון קודם

56. (א) הבחינה כאמור בתקנה 52 (4) תהיה במקצועות מיקרוביולוגיה, ביוכימיה, פרויטולוגיה והימטולוגיה.

הבחינה

(ב) הבחינה תיערך בעל פה בפני ועדה מקצועית שמינה המנהל וחבריה יהיו:

(1) מנהל המחלקה למעבדות של משרד הבריאות, או ממלא מקומו, והוא יהיה יושב ראש הועדה;

(2) מנהל מעבדה ביוכימית שהוא עובד המדינה;

(3) מנהל מכון המטולוגי, שהוא עובד המדינה או עובד ציבור, מוכר בידי המנהל.

(ג) (1) נוכח המנהל כי המבקש עונה אחר דרישות תקנה 52 (1) (2) (3) – יקבע לו מועד לבחינה כאמור בתקנה 56;

(2) מועד הבחינה יהיה לא יאוחר מחדשיים ימים מיום קביעת המנהל.

(ד) (1) תוצאות הבחינה יועברו למנהל כדין וחשבון שיערך בכתב בציון המלים "עבר" או "נכשל", הכל לפי הענין;

(2) הציון "עבר" יוענק למבקש אם עבר את הבחינה בכל אחד מהמקצועות המצויינים בתקנת משנה (א).

(ה) נכשל מועמד בבחינה רשאי הוא לחזור ולהיבחן כעבור שנה, אלא אם קבעה הועדה אחרת.

57. (א) עבר המבקש את הבחינה יעניק לו המנהל היתר לניהול מעבדה, בכפוף לתקנה 58;

הענקת היתר

(ב) בעת הענקת ההיתר יתחייב המבקש כי גיהול המעבדה יהיה עסקו היחידי וכי יעבוד בה במשרה שלמה; ההתחייבות תצוין על גבי ההיתר בחתימת המבקש.

58. (א) המנהל רשאי לסרב לתת היתר לניהול מעבדה או לבטל היתר שכבר ניתן אם התקיימו במבקש או בבעל ההיתר אחד מאלה:

סרוב להעניק
היתר וסמכות
לשלול היתר

(1) חדל להיות תושב ישראל;

⁶ ק"ת תשל"ג, עמ' 1924.

- (2) ניהול המעבדה אינו עסקו היחיד או שאינו עובד במעבדתו משרה שלמה;
 (3) הורשע בעבירה פלילית שיש עמה קלון;
 (4) גילה, לדעת המנהל, חוסר אחריות, רשלנות או אי יכולת מקצועית;
 (5) אינו מסוגל, לדעת המנהל, לשמש כמנהל מעבדה בשל מצב בריאותו;
 (6) הפר הוראה מהוראות תקנות אלה.

(ב) הרואה עצמו נפגע מהחלטת המנהל רשאי לפנות בערר לשר הבריאות; הערר יוגש תוך 30 יום מקבלת הודעה על החלטת המנהל. החלטת השר תהיה סופית.

59. תקפו של ההיתר הוא לשנה אחת, אלא אם ניתן לו רשיון לנהל מעבדה לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, תוך שנה מיום מתן ההיתר.

60. מנהל מעבדה אחראי למילוי אחר הוראות תקנות אלה וכן לפעולות המעבדה שבניהולו.

61. (א) נעדר מנהל מעבדה מהעבודה מסיבה כלשהיא לתקופה העולה על 10 ימים, חייב הוא למנות ממלא מקום לתקופת העדרו; ממלא המקום יהיה בעל השכלה מקצועית מתאימה כמשמעותה בתקנה 54.

(ב) הודעה על מינוי ממלא המקום תימסר ללשכת הבריאות, לא יאוחר מאשר 48 שעות מתחילת ההעדרות.

(1) (א) הרופא המחוזי רשאי לסרב למינוי של ממלא המקום;

(2) הודעת הסירוב תימסר בכתב למנהל המעבדה, ובהעדרו לממלא מקומו;

(3) לא יאושר מינוי של ממלא מקום לתקופה העולה על שלושה חדשים.

(ד) לא מונה ממלא מקום מסיבה כלשהיא למנהל מעבדה, תיסגר המעבדה 10 ימים לאחר העדרו - למשך תקופת העדרו.

62. (א) ביצוע בדיקות אבחנתיות והכנת מצעים ותמיסות במעבדה תיעשה רק על ידי אלה:

(1) בעל תואר אקדמי של אחת הפקולטות למדעי הטבע, הרפואה או הרוקחות;

(2) אדם שהמנהל הכיר בו כעובד מעבדה מוסמך, והוא למד בבית-ספר מוכר לעובדי מעבדות במשך שנתיים ימים, עמד בבחינות חיצוניות בנוכחות בוחן ממשלתי, ומילא 500 שעות של עבודה מעשית;

(3) אדם שהמנהל הכיר בו כעובד מעבדה מעשי.

(ב) לא יועסקו במעבדה עובדי מעבדה מעשיים במספר העולה על 20% מכלל העובדים לפי תקנת משנה (א).

פרק ח': שונות

63. לא יכנס לחדר מעבדה אדם שאינו עובד המעבדה.

64. לא יוצאו מחדרי המעבדה מחברות ורישומים שמשמשים בהם על שולחנות העבודה במעבדה, ואף לא יימסרו לאיש מחוץ לחדרי המעבדה.

65. נמצא בבדיקה אבחנתית כי אדם שאליו מתייחסת האבחנה נגוע במחלה מדבקת המחייבת הודעה על פי פקודת בריאות העם, 1940, ישלח מנהל המעבדה דו"ח על האבחנה לרופא המחוזי ועותק אחד לרופא שביקש את הבדיקה.

תקף ההיתר

אחריות המנהל

העדרות מנהל מעבדה מעבדות

עבודה מקצועית במעבדה

איסור כניסה

איסור הוצאת רישומי מעבדה

חובת דיווח על מחלה מדבקת

66. בכל מקרה של אבחון מחלות המופיעות בתוספת השניה של פקודת בריאות העם, 1940, יש לשלוח דגימות מתאימות, לשם אישור, למעבדות לבריאות הציבור שליד לשכת הבריאות או למרכז הארצי המתאים המפורש בתוספת השלישית.
67. רופא מחוזי או מי שהסמין בכתב, יהיה רשאי לבדוק תוצאות או רישומי המעבדה.
68. תחילתן של תקנות אלה שלושים יום מיום הפרסום.
69. אישור לניהול מעבדה שניתן על ידי משרד הבריאות והיה בתוקף ערב תחילתן של תקנות אלה ייראה כהיתר לניהול מעבדה שניתן לפי תקנות אלה.
70. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רישוי עסקים (מעבדות רפואיות), תשל"ז-1977".

השם

תוספת ראשונה

(תקנה 41)

מספר האסלות, כיורי הרחצה בהתאם למספר העובדים בעסק ומינם

מספר עובדים		מספר האסלות		מספר הכיורים	
גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים
עד 10	עד 10	1	1	1	1
11-25	11-25	2	2	2	2
26-50 (א)	26-50	3	3	4	4
26-60 (ב)	26-50	3	2	4	4
51-80 (א)	51-80	4	4	6	6
51-80 (ב)	51-80	4	3	6	6
81-100 (א)	81-100	5	5	10	10
81-100 (ב)	81-100	5	3	10	10
6. (א) לכל 30 גברים נוספים יוספו		1		3	3
(ב) לכל 30 נשים נוספות יוספו		1		3	3

יש למלא רק אחד מהוראות פריטים (א) או (ב).

תוספת שניה

(תקנה 48)

מספר עובדים	מספר הכיורים
במשמרת עבודה אחת	לרחיצת ידיים
עד 10	1
11-25	2
26-50	3
51-75	6
76-100	7
לכל 30 נוספים יוסף	1

תוספת שלישית

(תקנה 66)

רשימת המרכזים הארציים

מעבדות המרכזיות, ירושלים

- (1) מרכז ארצי לאנטרובקטריאצאה
- (2) מרכז ארצי לסלמוגלה
- (3) מרכז ארצי לסטרפטוקוקים בטה-המוליטיים
- (4) מרכז ארצי לכולירה

מעבדות לבריאות הציבור ע"ש פליכס, אבו-כביר

- (5) מרכז ארצי לטרפונמטוסיס
- (6) מרכז ארצי לטוקסופלזמוסיס
- (7) מרכז ארצי לטיפיזיה של זני טיפואיד ופרטיפואיד בשיטת פג' ושל שיגלה.

מעבדה המרכזית לנגיפים, יפו

- (8) מרכז ארצי לשפעת
- (9) מרכז ארצי לאדמת
- (10) מרכז ארצי לפוליו

מעבדה לבריאות הציבור, חיפה

- (11) מרכז ארצי לאנטרובקטריין של סטפילוקוקים

המכון הבקטריולוגי, בית-החולים אסף-הרופא, צריפין

- (12) מרכז ארצי לטיפיזיה של סטפילוקוקים בשיטת הפג'
- (13) מרכז ארצי למיקופלזמה ולקלאמידיות כגורמי מחלות מין

המכון הבקטריולוגי, המרכז הרפואי ע"ש שיבא, תל-השומר

- (14) מרכז ארצי למנינגוקוקים

היחידה האימונולוגית של השתלות

- (15) מרכז ארצי לסווג רקמות

בית החולים רמב"ם, חיפה

- (16) מרכז ארצי לפסאודומונס

המכון הביולוגי, נס-ציונה

- (17) מרכז ארצי ללפטוספירוסיס
- (18) מרכז ארצי למיקולוגיה רפואית

המכון הזוטרינרי, בית-דגן

- (19) מרכז ארצי לברוצלה.

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

ה' באב תשל"ז (20 ביולי 1977)

(חמ 765063)

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר תשלום דמי ביטוח במקרים מיוחדים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 34, 186 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 6 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח), תשל"א—1971² (להלן — התקנות העיקריות), במקום תקנת משנה (ב) יבוא:
- "(ב) שיעור דמי הביטוח הוא כנקוב בפרטים 1, 2, 4, 8, 9 ו-11 של לוח י' לחוק לפי הכנסת מינימום שלפי פרט 1 של לוח י"א לחוק."

החלפת תקנה 19

2. במקום תקנה 19 לתקנות העיקריות יבוא:

"מבוטח תלמיד 19. (א) בתקנה זו —

"תלמיד" — מבוטח לפי פרק ב' לחוק למעט אשה נשואה, הרשום כתלמיד במוסד להשכלה, בתנאי שהיה מבוטח ביום תחילת הלימודים או ביום שנרשם ללימודים, לפי המאוחר יותר;

"מוסד להשכלה" — מוסד להשכלה ששמו נקוב בתוספת לתקנות אלה;

"שנת לימודים" — תקופה של שנים עשר חדשים רצופים החל ביום תחילת הלימודים במוסד להשכלה שבו רשום התלמיד.

(ב) (1) מוסד להשכלה חייב בתשלום דמי ביטוח בעד כל תלמיד לכל שנת לימודים;

(2) שיעור דמי הביטוח בעד כל תלמיד יהיה כשיעור דמי הביטוח המשתלמים על ידי מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי לפי הכנסת מינימום שלפי פרט 3 בלוח י"א לחוק, כתקפם ב-1 באפריל של השנה שקדמה לשנת הלימודים שבעדה משולמים דמי הביטוח;

(3) התשלום ייעשה לא יאוחר משלושים יום מיום רישומו של התלמיד במוסד להשכלה; לתשלום תצורף רשימת התלמידים שבעדם שולם התשלום, בצירוף מספרי הזהות שלהם;

(4) המוסד להשכלה יגבה מהתלמיד את סכום דמי הביטוח שהוא חייב בתשלומם לפי תקנה זו.

(ג) תלמיד שבמשך כל שנת הלימודים היה עובד או עובד עצמאי ושילם דמי ביטוח מהכנסה העולה על המכסימום שבלוח י"א לחוק, יחזיר לו המוסד, לפי בקשתו שתוגש לאחר תום שנת הלימודים, את הסכום שהמוסד להשכלה גבה ממנו, כאמור בתקנת משנה (ב) (4);

החזרת הסכום תיעשה לא יאוחר משלושה חדשים מיום הבקשה בתנאי שהתלמיד המציא למוסד אישורים על תשלום דמי הביטוח;

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

2 ק"ת תשל"א, עמ' 1456; תשל"ו, עמ' 1253.

(ד) חובת המוסד להשכלה לשלם דמי ביטוח כאמור בתקנת משנה (ב), היא בנוסף לחובת התלמיד או מעבידו לשלם דמי ביטוח על פי החוק, ובנוסף לחובת המוסד להשכלה לשלם דמי ביטוח כאמור בתקנה 26(1)(א) לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה), תשי"ד-1954.

3. תקנה 19 לתקנות העיקריות — בטלה.

ביטול תקנה 19

4. בתקנה 21 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 21

(1) בתקנת משנה (א), במקום "פרט 5 של לוח י" יבוא "פרט 10 של לוח י";

(2) בתקנת משנה (ב), אחרי המלים "תכלול הכנסתו" יבוא "לענין פרטים 1, 2, 4, 6, 8, 9 ו-11 של לוח י";

5. במקום תקנה 22 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 22

22. עובד בחוץ לארץ המבוטח בהתאם לסעיף 32 לחוק ואינו מהסוג האמור בתקנה 21, תחושב הכנסתו לעניין פרטים 1, 2, 4, 6, 8, 9, 10 ו-11 של לוח י לחוק לגבי כל חודש לעבודתו בחוץ לארץ לפי מחצית הכנסתו במטבע ישראלי, ומחצית תמורת מטבע זר באותו חודש, אך לא יותר מהמקסימום הקבוע בלוח י"א לחוק;

"עובד אחר
בחוץ לארץ"

עלתה ההכנסה המחושבת לפי תקנה זו על המקסימום האמור, ישולמו דמי הביטוח לפי פרט 10 של לוח י ממלוא ההכנסה המחושבת כאמור; אולם אם ההכנסה הכוללת של העובד היתה פחותה מהמקסימום, ישולמו דמי הביטוח ממלוא ההכנסה.

תוספת

(תקנה 19)

1. האוניברסיטה העברית.
2. המדרשה לחקלאות ע"ש רופין, בעמק חפר.
3. האקדמיה למוסיקה בירושלים, ע"ש רובין.
4. האקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל.
5. בית המדרש הממלכתי דתי למורים ע"ש ליפשיץ.
6. בית-ספר הגבוה לטכנולוגיה, ים.
7. מכללת הדסה.
8. בית מדרש למורים למקצועות היהדות, מבשרת ציון.
9. בית ספר מקצועי תיכון לטכנאי בזק של משרד התקשורת.
10. קרית נוער ירושלים, מכללה טכנולוגית תורנית.
11. אוניברסיטת תל-אביב.
12. מכון "וינגייט" לחינוך גופני (אוניברסיטת תל-אביב).
13. בית-הספר להנדסאים של אוניברסיטת תל-אביב.
14. המכון הממשלתי להכשרה טכנולוגית שליד משרד העבודה ומשרד החינוך והתרבות.
15. בית המדרש הממלכתי למורים לחקלאות ולטבע, בעמק חפר.
16. בית הספר להנדסאים ולטכנאי יצור שבמסגרת המכון לפריון העבודה והיצור.
17. בית הספר למדידות, חולון.
18. המכון האוניברסיטאי לטכנולוגיה, חולון.
19. בית הספר הארצי להנדסאים (מבוגרים) ליד הטכניון, חיפה.

3 ק"ת תשי"ד, עמ' 650.

20. מכללה טכנולוגית אורט — יד סינגלוב-סקי.
21. מכללה טכנולוגית אורט — טכניקום גבעתיים.
22. בית הספר אורט לטכנאים — תל-אביב.
23. בית הספר לטכנאים מקוה ישראל.
24. בית המדרש הממלכתי למחנכים למוסיקה — תל-אביב.
25. בית מדרש ממלכתי למורים ולגננות, סמינר הקבוצים.
26. הטכניון העברי, חיפה.
27. אוניברסיטת חיפה.
28. בית הספר של התנועה הקיבוצית "אור-נים" (אוניברסיטת חיפה).
29. בית הספר לרפואה בחיפה ע"ש אבא חושי.
30. בית הספר להנדסאים וטכנאים בסמ"ת.
31. אוניברסיטת בראילן.
32. בית הספר לאמנות הבימה "בית צבי".
33. המכללה לטכנולוגיה של אופנה וטכסטיל ע"ש שנקר.
34. בית הספר לפסיכותרפיה ליד המרכז הרפואי ע"ש ח. שיבא, תל-השומר.
35. מכון ויצמן למדע, רחובות.
36. בית הספר לטכנאי רנטגן שליד קופת-חולים של ההסתדרות הכללית של העוב-
- דים בארץ-ישראל בבית החולים "קפלן", רחובות.
37. מכון ממלכתי דתי להכשרת מורים לחינוך גופני בגבעת וושינגטון.
38. אוניברסיטת בן-גוריון בנגב.
39. בית המדרש הממלכתי למורי חינוך גופני, באר-שבע.
40. מכללה טכנולוגית — באר-שבע.
41. בית המדרש הממלכתי למורים וגננות במדרשת שדה-בוקר.
42. בית המדרש הממלכתי למורים ולגננות — באר-שבע.
43. מכללת בית ברל.
44. בית המדרש הממלכתי למורי אמנות, הרצליה.
45. בית ספר המרכזי למלונאות, מלון תד-מור, הרצליה.
46. בית הספר לפיזיותרפיה שליד בית החולים "אסף הרופא".
47. בית המדרש הממלכתי למורים ולגננות ע"ש שיין, פתח-תקוה.
48. בית ספר לפיזיותרפיה של מרכז קופת-חולים ומכון וינגייט.
50. מכללת ירושלים לבנות.
51. המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין.

6. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ט בתשרי תשל"ח (1 באוקטובר 1977).
7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון מס' 4), תשל"ז—1977".

שמחה ארליך
שר האוצר
ממלא מקום שר העבודה

ז' באב תשל"ז (22 ביולי 1977)
(חמ 750313)

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר יצוא משקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954, ובהתייעצות בוועדה המייעצת, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 25 לתקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים), תשל"ז—1977², יבוא:

החלפת תקנה 25

25. "ביטול
תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים), תשל"ז—1970³ — בטלות."

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים) (תיקון), תשל"ז—1977".

השם

י"א באב תשל"ז (26 ביולי 1977)
(73717 חמ)

יגאל הורביץ
שר התעשייה, המסחר והתיירות

- 1 ס"ח תשי"ד, עמ' 137; תשכ"ח, עמ' 56.
2 ק"ת תשל"ז, עמ' 914.
3 ק"ת תשל"ז, עמ' 2085.

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

תקנות בדבר בדיקת דגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 10 לתקנות בריאות העם (בדיקת דגים), תשי"ג—1952² —

תיקון תקנה 10

(א) בפסקה (1), במקום "ארבעים אגורות" יבוא "חמש לירות";

(ב) בפסקה (2), במקום "אגורה אחת" יבוא "עשר אגורות".

2. תחילתן של תקנות אלה ארבעה עשר יום מיום פרסומן.

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (בדיקת דגים) (תיקון), תשל"ז—1977".

השם

אני מאשר.

יעקב מנצ'ל

המנהל הכללי של משרד הבריאות

י"ח באב תשל"ז (2 באוגוסט 1977)
(77353 חמ)

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

- 1 ע"ר 1935, חוס' 1, עמ' 53.
2 ק"ת תשי"ג, עמ' 48; תשכ"ב, עמ' 415.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח – 1958

צו בדבר היטל על דבש, שיעורו ואופן תשלומו

בתוקף סמכותי לפי תקנות 2 ו-6 לתקנות שעת חירום (תשלומי חובה), תשי"ח – 1958¹, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה –

"דבש" – כמשמעותו בתקן ישראלי "ת"י 373 – תשרי תשכ"א (אוקטובר 1960) – דבש, שהוכרו כתקן רשמי באכרזת התקנים (תקן ישראלי 373 – תשרי תשכ"א (אוקטובר 1960), תשכ"א – 1960², לרבות מצרך הנמכר כדבש או כדבש טהור או כיוצא באלה;

"כוורן" – אדם העוסק בגידול דבורים ובהפקת דבש;

"המועצה" – המועצה לייצור ולשיווק של דבש, חברה רשומה;

"משווק מורשה" – אדם שהמועצה הרשתה אותו להיות משווק מורשה;

"כוורן-משווק" – אדם שהמועצה הרשתה אותו להיות כוורן-משווק.

2. מוטל בזה היטל על דבש בשיעור 30 אגורות לכל קילוגרם לשם כינון קרן לעידוד היצוא של דבש בהנהלת המועצה.

מועדים ודרך
לתשלום ההיטל

3. (א) משווק מורשה ישלם את ההיטל כאמור למועצה ב-15 בכל חודש בעד כמויות הדבש שריכוזו לצורך שיווק בחודש הקודם.

(ב) כוורן-משווק ישלם את ההיטל כאמור למועצה לא יאוחר מ-31 במאי בכל שנה בעד כמויות הדבש שהפיק ברדייה האביבית ולא יאוחר מ-30 בספטמבר בכל שנה בעד הכמויות שהפיק ברדיית קיץ.

(ג) כוורן ישלם את ההיטל כאמור למועצה בעד כל כמויות הדבש שהפיק בשנה פלונית, למעט הכמויות שמסר לשיווק למשווק מורשה, לא יאוחר מ-30 בספטמבר בכל שנה.

(ד) לענין סעיף זה, "כמויות הדבש שהפיק" – הכמויות שנקבעו כממוצע אזורי לכל דבורית בשנה פלונית על ידי מנהל מחלקת הדבורים במשרד החקלאות.

4. לצו זה ייקרא "צו שעת חירום (תשלומי חובה לעידוד היצוא) (דבש), תשל"ז" – 1977³.

השם

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בתמוז תשל"ז (15 ביולי 1977)
(חמ 74049)

1 ס"ח תשכ"ד, עמ' 175; תשל"ז, עמ' 48.
2 ק"ת תשכ"א, עמ' 396.

חוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט—1969

החלטה בדבר גמלאות לחברי-הכנסת ולשאייריהם

בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט—1969¹, מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. בסעיף 13(א) להחלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי-כנסת ושאייריהם, תש"ל—1969², במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) שתוך השנה שקדמה לבחירות פרש מכהונה או משירות שחל עליהם סעיף 7 לחוק יסוד: הכנסת³ או לפני ששמו נכלל ברשימת המועמדים לכנסת היה עובד המדינה או חייל וחדל לכהן או הופסק שירותו על פי סעיפים 2 או 3 לחוק הבחירות לכנסת, תשי"ט—1959⁴, או על-פי סעיף 56 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט—1969⁵, וכי חבר-הכנסת לשעבר נבחר לאותה כנסת שעקב הכללתו ברשימת המועמדים בבחירות אליה, פרש מכהונה או שירות כאמור."

2. תחילתה של החלטה זו מיום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977).

3. להחלטה זו ייקרא "החלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי-הכנסת ושאייריהם) (תיקון מס' 5), תשל"ז—1977".

יצחק ברמן

י"א באב תשל"ז (26 ביולי 1977)

יושב-ראש ועדת הכנסת.

(חמ 78750)

1 ס"ח תשכ"ט, עמ' 98.

2 ק"ת תשל"ז, עמ' 33; תשל"ז, עמ' 1297.

3 ס"ח תשי"ח, עמ' 69.

4 ס"ח תשי"ט, עמ' 114.

5 ס"ח תשכ"ט, עמ' 103.

חוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט—1969

החלטה בדבר גמלאות לחברי-הכנסת ולשאייריהם

בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט—1969¹, מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. בסעיף 8 להחלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי-הכנסת ושאייריהם), תש"ל—1969², בסופו יבוא:

"וכן לתשלום מס הכנסה שהוא חייב בו על תשלום לפי חשבון כאמור."

2. תחילתה של החלטה זו ביום י"ז באב תשל"ז (1 באוגוסט 1977).

3. להחלטה זו ייקרא "החלטת גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (חברי-הכנסת ושאייריהם) (תיקון מס' 6), תשל"ז—1977".

יצחק ברמן

י"ח באב תשל"ז (2 באוגוסט 1977)

יושב-ראש ועדת הכנסת

(חמ 78750)

1 ס"ח תשכ"ט, עמ' 98.

2 ק"ת תשל"ז, עמ' 33; תשל"ז, עמ' 1297.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).